

мжлмб
№ 7793

a_1997_004832

П Р О Т О К О Л № 4
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ НА НАРОДНИЯ ТЕАТЪР
"ИВАН ВАЗОВ", 4 септември 1997

ПРИСЪСТВАЩИ : Васил Стефанов, Стефан Кашавелов, Константин Илиев, Михаил Петров, Милена Атанасова, Михаил Вълков, Марин Янев, Андрей Баташов, Людмил Първанов

ВАСИЛ СТЕФАНОВ открива заседанието на Дирекционния съвет като първо още веднъж пожелава на добър час на театъра за новия сезон. Днешното заседание се е наложило да се проведе тъй като е необходимо решаването на важни и болезнени въпроси. Обявява дневния ред.

Първа точка - обсъждане на решение за 10 процентно съкращение на щатния състав на театъра.

Втора точка - изслушване на председателя на Съюзния комитет на САБ и неговия отчет за ползването на летните бази за почивка през лятото.

Трета точка - ситуацията около почивната база на театъра в Балчик и нейното закриване.

Четвърта точка - поддръжката на лекарския кабинет. Той все още е отворен. Д-р Кънева не скрива очакванията си да бъдат отзовани. Театърът трябва да има готовност за решаване на съдбата на лекарския кабинет.

Пета точка - наемането на ресторанта и кафенето в сградата на театъра. Получена е нова оферта за тях.

Шеста точка - разни.

Професор Стефанов дава възможност в точка "Разни" на членовете на Дирекционния съвет да споделят въпроси, които ги вълнуват. Шегува се, че не пита дали предложения дневен ред се приема, а предлага по-скоро да се съкращава, защото е голям и е необходимо да се пести време.

Припомня, че на всички би трябвало да е известно съществуващото Министерско постановление за десет процентното съкращаване на държавния щат. Самият той от вестниците е чел, че това е едно от условията за въведения валутен борд.

Запознава съвета с писмо на Министерството на културата от 2 яни 1997, което се позовава на решение на Министерския съвет, публикувано в "Държавен вестник", брой 52 от 1997. Обяснява, че с това уведомление ни съобщават, че самият закон за държавния бюджет е урязан с десет процента и в издръжката на театъра, в държавната субсидия от 1 август 1997 година Народният театър няма

да получи средства в дотацията за предвидените за съкращаване хора.

Пояснява, че този въпрос е имал и по-нататъшно развитие и театърът е получил писмо на "Социални грижи", с което запознава съвета.

Подчертава, че изброените до тук неща, включително промените в бюджета, решението на Министерски съвет и разпореденията на Министерство на културата имат характера на нормативни актове, това са законови положения, с които театърът е длъжен да се съобразява.

Припомня на присъстващите, които са били и на откриването на сезона на общото събрание, че той е бил длъжен да каже всичко онова, което трябва да стане в театъра и отбелязва, че в другите театри ситуацията е значително по-тежка. Операцията е неизбежна, тя трябва да бъде извършена като ще се помъчим да я изпълним по-възможно най-безболезнения начин. Има предвид факта, че поради стоките се обстоятелства, десетпроцентното съкращаване така или иначе няма да засегне творческия състав на театъра, защото в края на миналия сезон двама колеги Васил Стойчев и Атанас Воденичаров излязоха в пенсия. Не са подновени договорите на Борислав Чакринов и Параскева Джукелова. Драматургът на театъра Аглика Стефанова доброволно напусна и премина на друга работа. За няколко месеца театърът имаше договор с Маргарит Минков като джентълменско споразумение за написване на пиеса и този договор изтече на 1 юли 1997. Така шестима души от 30 членния художествено-творчески състав вече излязоха от състава на театъра. Професор Стефанов мисли, че сега не е редно да се оглежда за съкращаване останалата част на творческия състав след като неговото намаляване вече е извършено. Дикеркционният съвет има задачата да огледа останалата част на състава и там да потърси възможности за съкращаване.

Общо щатът на театъра трябва да бъде съкратен с 22 бройки. Въпросът е подработен предварително от него и заместник-директорите. Първото им решение е било да огледат състава дали в него няма хора за пенсиониране. Такива е имало. На 59 години е била завеждащата билетния център на театъра - г-жа Виолетка Русева. На 58 години е куриерката на театъра - г-жа Станка Калъункова. На пенсионна възраст е завеждащата библиотеката на театъра - г-жа Динка Алтънкова. Те ще бъдат пенсионирани.

Професор Стефанов счита, че достатъчно дълго е говорил. Ще даде думата на зам. директора г-н Михаил Бълков за останалите предложения за съкращаване. Подчертава, че за всички решаването на този въпрос е крайно неприятно задължение, но когато се обсъжда този проблем е длъжен да обърне внимание и на следното:

- театърът се обслужва чрез телефонната си централа от две телефонистки; сутрин от 8,30 - вечер до 18 часа, което с обедната почивка възлиза на 9 работни часа. При обслужването от две жени централата би трябвало да работи 16 часа, а реално тя работи със седем часа по-малко.

- подобен е проблемът и с билетната каса, която работи 10 часа, обслужвана е от две билетопродавачки, които би трябвало да работят 16 часа и 6 часа недостигат, за да се запълни работното им време.

Обръща внимание, че в театъра има и редица други служби, като художественото осветление, реквизит, звук, където характерът на работата е такъв, че не може да се осигури осемчасова ежедневна натовареност. Осветителите специално имат заетост два часа преди представление и два часа и половина - самото представление, в дните, когато няма репетиция с осветление. В тази служба практически се явява липса на уплътняване на работното време.

В театъра има и други служби с подобни проблеми. Мъжкият гардероб се обслужва от 5 души, а женският гардероб от 6, което в ситуацията на криза е малък разкош и ако се попитат другите театри - такова нещо никъде не си позволяват.

Признава, че се изпълва все повече с убеждението, че е възможно слагането на ред в заетостта на нетворческия състав на театъра, ако там се премине на почасово заплащане на труда им. Социалната осигуреност, наследство от социализма, е ценна социална придобивка, но получаването на твърда заплата без трудово покритие за пълен работен ден в ситуация на недостиг и немостия е аморално. Равната осигуреност е за сметка винаги на някого, който е ошетен. Подчертава, че при творческия състав на театъра, който е на временни трудови договори е разработена доста подробна точкова система, която довежда до относителна пропорционалност между положения като обем и резултат труд и неговото възнаграждаване.

В другата част на състава, извън художествено-творческия, има разлика в заплатите, но заплатите си се получават поголовно и никой не следи за уплътняването на работното време.

Отбелязва, че не знае как ще се развиват от тук нататък нещата и дали театралната реформа ще даде тласък на решаването на проблеми от този характер, но досега на ред служители се заплаща за осемчасов работен ден и те не са длъжни да ги отработват и даже са заинтересовани изобщо да не идват на работа. Марксизмът точно е формулирал принципа на икономическата принуда. Но докато актьорът работи по призвание и е готов в името на призванието си да работи и без пари, сменичният работи е заинтересован да работи само срещу пари.

Подчертава, че е проблем сега, когато се прави разпределение на количеството работа между по-малко хора, трябва да се мисли специално и за уплътняването на тяхната заетост.

Като преамбюл към предложенията за съкращения, които ще направи Михаил Вълков, обръща внимание, че при съкращаването на почивната база на театъра в Балчик, при ликвидацията на къщата там, ще бъдат закрити и бройките по нейното обслужване.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ започва експозето си с информация подробна за щатния състав на художествено-техническият и обслужващ персонал. В последното щатно разписание на театъра има една щатна бройка на художник-изпълнител, която се заема по съвместителство от инж. Минков, ведомствен надзор.

Друга щатна бройка има в служба "Реквизит", където работят 5 души и се предлага работата да се поеме от 4.

Предложение има за съкращаване на 3 бройки от художествено осветление и рекламна поддръжка. Наблюденията на инж. Първанов са за ненатовареност в седмичния почасови график и за възможността същинската театрална дейност да се носи с 3 щатни бройки по-малко. Предложенията за съкращение касаят Лъчезар Гуров, Цветанка Досева и Недялка Ангелова. Отбелязва, че това са хора, за които има достатъчно твърдения, че в по-малка степен се справят със задълженията си на осветители, нещо за което тук присъстващите актьори също имат достатъчно наблюдения.

Освобождава се и една щатна бройка на суфлор - това е Елена Йорданова, която сама е подала молба да бъде освободена и писмено я е депозирила.

БАСИЛ СТЕФАНОВ взема думата за да поясни, че Елена Йорданова преживява психически хроблеми.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ признава, че с депозираната си молба Елена Йорданова облекчава ръководството в търсенето на възможности за съкращаване на щатния състав, но проблемът е за същинската работа на суфлорската служба на театъра. Реално работата досега е извършвана от една щатна суфлорка и една външна на хонорар. Другата щатна суфлорка Снежана Янкова е болна и на нея не може да се

посегне.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ споделя изненадата си, че Елена Йорданова е стигнала до това решение. Тя е искала увеличаване на заплатата си при разпределението ѝ за суфльор на "Руди Блас", поставила е въпроса - защо само нея разпределят на голямата сцена, а при планираната постановка на Пламен Марков "АРТ" се слага за суфльор Снежа. Верна е претенцията ѝ, че не е еднаква натовареността на обслужването на голяма и камерна сцена. Верно е и това, че между двете суфльорки съществува напрежение. Напрежението идва от факта, че Снежа боледува и всяка нова постановка ляга върху Елена. Така тя непрекъснато е натоварена с репетиции и представления, иска малко справедливост, да отдъхне. Подчертава, че няма основания да заподозре нейната колежка в преднамереност на поведението си. Верно е, че заетостта на голямата и малка сцена не е еднаква, затова посягахме към наемането на човек отвън. При този разговор Елена нервно изпуши две цигари, въздъхна и извади от чантата си молба с дата 28 август 1997 година, дата предхождаща с 4-5 дни срещата в кабинета на директора, което говори, че решението е достатъчно премислено и не е случайно. Може би си има достатъчно сериозни лични основания за това решение. При вписване в съкращението от 10 процента в бюджетната сфера се предоставят помощи, на които тя може би разчита. Професор Стефанов всячески се е опитал да я отклони от взетото решение, да помисли още веднъж, да не бърза, но жената явно не е била добре с нервите, което е проличало от шелия ход на разговора.

По отношение на работата професор Стефанов счита че при "Руди Блас" на първо време Меглена Димитрова, пом-режисьор на спектакъла, може да поеме следенето и подаването на текста, още повече, че е човек квалифициран. Иначе този въпрос ще предстои да бъде решаван - по принцип суфльорът в театъра.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ обяснява, че в щатното разписание има, при художествено-производствения персонал, бройка на художник изпълнител, заета от колега, за когото да се каже че работи няма да е точно. Става дума за Сашо Мишев, който редовно идва да си взема заплатата, но в 90 процента от случаите, когато има нужда от неговата ръка той отсъства - мъртва душа, а иска непрекъснато увеличаване на заплатата си.

Предлага да се закрие една щатна бройка в железарското ателие, където имаше нужда от стругар и тази бройка се заема от пенсионер. Не крие, че юридически има възможност същият пенсионер да бъде оставен на работа в извънщатния персонал на театъра. Този човек е необходим на театъра и вместо да се плаща на външни ателиета, театърът може да задържи този човек в извънщатните си места.

На Михаил Вълков е неприятно да съобщи, че ще се съкрати една щатна бройка на отишъл си от този свят човек. Става дума за бройката на починалата Василка Илкова от шивашкото ателие, но в същото време е добре, че не съкращаваме жив човек.

Предлага да се съкрати щатната бройка, т.е. на човек, който не е с подновен договор от общите работници, чийто договор не е подновен, защото човекът се е оказал ерзац момче.

Към помощно-обслужващия персонал, който се предлага за съкращаване са и двете телефонистки. Предлага временно закриване на телефонната централа като функциите за телефонна връзка с лекота според него могат да се поемат от хората на пропуски или от пожарникарите на театъра, които да привикват долу на телефона съответните лица, търсени при повдигане отвън. Съображенията да се стигне до такова предложение е, че при бюджетно перо предвидено за месец от 160 000 лева лимит, телефонната централа за месец е обременила бюджета на театъра с 300 000 лв. Михаил Вълков твърдо е убеден, че телефонната централа безболезнено може да бъде спряна временно и функциите ѝ да се поемат от пропуски. Позовава се на аргумента, че във всички други теат-

ри телефонните импулси се подават на пропуски. Кодексът на труда дава възможност за частична ликвидация на звено. Става дума за двете телефонистки - Мимоза Базова и Елисавета Чапразова.

МИЛЕНА АТАНАСОВА поставя въпроса за социалната защита и на двете жени и моли да се помисли дали те не могат да бъдат преориентирани с друга заетост в театъра.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ обяснява, че тук най-малка роля ~~играе~~ играе субективният фактор. Не става въпрос за жените, които заемат този пост, а за това, че в ситуация на валутен борд натоварването на театъра със стотици хиляди левове е неправомерно и е наложително временното закриване на телефонната централа.

МИЛЕНА АТАНАСОВА признава сериозността на финансовите аргументи, но изтъква лошото съвпадение с точно тези личности, които заемат поста на телефонистки. И двете са социално уязвими.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ говори за сериозните изпитания, пред които театърът е изправен не само сега, но и онези които му предстоят. Нищо чудно да не се спре само до десетпроцентното съкращение на щата, а да има и нови вълни от свивания на състава. Утре при едно поредно свиване може да се посегне и на заместник-директора по административните въпроси или на този по техническите въпроси и той е готов да разбере едно такова изискване, необходимост, нареждане. Ще си отиде без да бъде персонално сгорчен от решението, което е принуден да вземе директора. Напомня, че директорът по принцип има право по собствено усмотрение да проведе еднолично до петпроцентни съкращения от щатния състав, без да се допитва до никого.

Следващата бройка, която предлага да се съкрати е на чистачка от Камерна смена, от която инспекторът Кирилов е недоволен и я счита за мърля. Става дума за Светла Цветкова, която в театъра е известна с друг трансфер - с подстригване.

Следващата щатна бройка, която подлежи на съкращаване е чистачката от творческата база в Созопол - Дора, сестрата на Коста.

Коментирайки предложенията за съкращаване от 22 бройки, Михаил Вълков изтъква, че предложенията са правени с желанието да не се посяга на живи хора, или да не се накърнява интереса на театъра от малко или повече необходими му хора. Освен това се е преценявало количеството работа се нуждае от толкова или би могло да се свърши и от по-малко хора. В този смисъл в художествено-техническия и художествено-помощен персонал има още няколко бройки, които биха могли да бъдат коментирани.

Става дума за гардероба, и не само за гардероба. Във звено сценични тапижери работят пет души, а петимата никога не са на лице. Бинаги има по един отсъстващ. Може да се мисли включително и за намаляване на бройките на дамски гардероб. Същото се отнася за двете билетопродавачки - може да е една, която да обслужва касата от 10 до 18 часа.

ЖОРЖЕТА ЧАКЪРОВА пита защо тогава се е стигнало до назначаването на две.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ отговаря, че от презумцията касата да бъде с по-голямо работно време и при повече отворена каса ~~да~~ има повече продадени билети.

БАСИЛ СТЕФАНОВ пояснява, че причината е, че касата трябва да е отворена непрекъснато десет часа и половина, близо 11 часа с приемане и предаване. При това положение се полага и три часа почивка. Наложил се наемането на втори човек и работното време е било разделено между двете от по пет часа и половина при уговорката, че в останалите часове до осем часовия работен ден, касиерките ще се ангажират с вербуването на клиенти. Уговорка, която не се изпълнява. Предвиждат след пенсионирането на Русева, едната касиерка да мине и поеме работата на Русева, а другата да работи на касата от 10 до 18 часа.

В кръга на присъстващите професор Стефанов пределно откровено се връща с коментар към нормативния документ от Министерски съвет и уязвания държавен бюджет. Обърнато към показателите на бюджета на Народния театър това означава, че 90 процента само ще бъдат получени от планираната субсидия или че 34 милиона вече ги няма. Според разчетите на Кашавелов това означава, че сумите, които театърът ще получава от държавата ще стигат само за заплати. Това означава, че всички разходи, които театърът ще има да прави са за сметка на приходите - в това число за парно, електричество, хонорари. Трябва да знаем тази реалност. По тази причина френският режисьор получава хонорар от 400 000 лева, далеч по нисък от хонорарите на българските режисьори. Договорът с него е бил сключен при други стойности на лева. Френският режисьор сам си плаща пътя и престоя и в крайна сметка сумата, която ще получи от театъра се свежда до минимум. Една ситуация, която е позорна. Каква е фактата за него - отговорът му е, че имаме сключен договор, нещо, което го задължава. Имаше един момент, когато очаквахме, че Франция ще даде пари, пари не се дадоха, мислехме, че екипът на френския режисьор и той ще се откажат от постановката, но те се обадиха - плащат си сами пътя и престоя. Защо го правят те си знаят.

ЖОРЖЕТА ЧАКЪРОВА вметва - защото сме им интересни. Ние за тях сме друг свят, непознат свят.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ подчертава, че постановката на Юго ще бъде многократно по-евтина от други планирани заглавия за сезона.

ЛЮБМИЛ ПЪРВАНОВ моли за разрешение да напусне заседанието на дирекционния съвет, за да слезе на сцената, защото има проблеми със железната решетка за постановката на "Руи Блас".

ВАСИЛ СТЕФАНОВ му разрешава да излезе и признава, че и него го е изнервил проблема с тази решатка.

Връща се на темата за телефонната централа и разходите на театъра за преки телефонни постове като категорично заявява становището, че ще предложи и закриване на преки телефонни постове.

ЖОРЖЕТА ЧАКЪРОВА си позволява бележката, че сме в края на XX век. От сега нататък предстои откриването на преки телефони и модернизация на комуникациите на театъра със света.

МИХАИЛ ПЕТРОВ репликира, че още преди три години е предложил на дирекционен съвет да се оставят само три преки телефонни поста - на директора, на главния драматург и главния счетоводител и всичко останало да престане да тежи на бюджета на театъра. Обръща се към Жоржета Чакърова с фразата - "Светът е в края на XX век, а ние за съжаление не сме".

ЖОРЖЕТА ЧАКЪРОВА отказва да разбере тази формулировка, защото се счита за част от тоя свят.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ подчертава, че съкращаваните 22 бройки не касаят 22 души. Реалното съкращение, което театърът извършва е от 8 човека. Дава за пример Института по изкуствознание от Академията на науките, където е взето решение хората принудително да се разпуснат в отпуск и да останат да работят в къщи през зимните месеци. Те също са в края на XX век. Картината става апокалиптична, но реалностите, които самият той не може да осъзнае са повече от стряскащи. В театъра ще продължим да получаваме малките си заплати, но все пак - заплати, а колегите от Академията на науките през зимните месеци ще останат без заплати.

Когато започне театърът да дава своите представления не се знае кой и колко хора ще влязат в билетната каса на театъра и дали изобщо хората ще имат нагласата да дават парите си за театър. Споделя, че смисълът на дневното заседание на дирекционния съвет е да се даде максимална прозрачност в действията на ръководството. Не за първи път в театъра се правят съкращения

но за първи път се правят съкращения с Министерско постановление и лично той е държал членовете на Дирекционния съвет да научат това. Друг е въпросът, че можем и трябва да коментираме подбора на хората.

МИЛЕНА АТАНАСОВА моли ръководството на театъра специално да помисли дали не е възможно с други служби да се погрижи театърът за двете телефонистки. Това, което може на прима виста да ѝ дойде на ум е дали не може да им се предложи работа на гардероба за публика, където и без това работят трудоустроени жени. Обръща внимание, че Мимоза /телефонистката/ е обременена със здравословното състояние на едно от децата си, а тя е майка на две деца и че съвзният комитет нееднократно е вземал решение да я подпомага материално заради закупуването на антибиотици.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ възразява, че ръководството, което трябва да проведе десетпроцентното съкращение на щата, е дълбоко убедено, че това звено за момента не е нужно и материално обременява театъра.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ отдава право на Милена Атанасова като председател на синдикалния комитет на САБ при театъра да апелира за грижа към хората, а не към звеното, което се закрива.

МИЛЕНА АТАНАСОВА продължава с това, че си е позволила да говори за телефонистките, защото става въпрос за майка с деца и да се мисли дали не може да им се даде възможност допълнително да припечелват било на гардероба, било на друга щатна длъжност да работят. В театъра има много хора, които са значително по-добре социално осигурени от двете ни телефонистки. Тя лично се е отказала от услугите на една от чистачките, която я е помолила за лична услуга срещу заплащане, но се е наложило да се откаже, защото за почистване ѝ е поискано 30 000 за пет часа.

МАРИН ЛНБВ предлага услугите си на Милена със смях за много по-малка сума с Андрей Баташов да ѝ тупнат килимите, а прозорците ще ги измият на приятелски начала.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ казва, че трябва да се поиска информация от инспектора Кирилов, защото наистина във вечерния персонал на гардероба работят и пенсионерки, но лично той не е убеден, че Ели Чапразова може да върши тази работа в досег с публиката.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ обръща внимание, че когато Ели Чапразова е била назначена да върши тази работа в театъра е направен жест към фамилията Чапразови, към която той лично храни дълбоко уважение, но в края на XX век не е убеден, че тия неща все още се признават.

МИЛЕНА АТАНАСОВА репликира, че става дума за един наистина нещастен и болен човек.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ пояснява, че решението за телефонната централа е било взето, като финансово обременяващо театъра. Подчертава, че при всички предложения за съкращаване ръководството се е водило от съображенията - къде най-безболезнено може да се посегне. В този смисъл въпросът, който поставя Милена Атанасова е правомерен.

МИХАИЛ ПЕТРОВ предлага да се огледат още веднъж възможностите, които крият различните служби в театъра. Дава пример с възрастния господин от пропуски, който е най-вече майстор на бирата и си позволява да отсъства по повече от 20 минути. В това време не се знае кой влиза и излиза от театъра, да не говорим за факта, че никой не знае какво се изнася от театъра. Казва това, за да предложи на Милена Атанасова още веднъж да се огледа внимателно всичко и тогава може да се роди някакво разумно решение за проблема, който я вълнува.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ подканя присъстващите да говорят те, защото основното му желание е било да чуе тях. Затова сега зам. директорите и той ще мълкнат, за да чуят другите. ^{За} Ели Чапразова признава, че е и негова тревога и най-тежкият случай от коментиранияте. Иначе по принцип най-добре е да няма никакви уволнения.

АНДРЕЙ БАТАШОВ задава въпроса дали е възможно апаратурата на централата да бъде преместена долу на пропуски.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ пояснява, че това е технически невъзможно.

МИХАИЛ ПЕТРОВ предлага да се съкрати един човек от пропуски и да се пусне централата да функционира с един човек.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ подчертава, че телефонната централа временно се съкращава като звено и повтаря - временно.

АНДРЕЙ БАТАШОВ взема отношение към въпроса за телефонната централа, защото всички в театъра сме живи хора, а с живите хора се случва всичко, не дай си боже най-лекото - закъснение, неприятно е, но се случва. В такъв момент артистът търси театъра, за да предупреди, а лично той не разчита на хората, които работят долу на пропуски. За месеците, в които работят новите хора на пропуски, те не се постараха да ни научат, да не говорим, че се бъркат що за служби са тези с по-завъртаните думи като сценеграф, например. Едно екстрено обаждане на централата има официален характер, телефонистката може да се свърже със съответна служба, да предаде информация. То си е и въпрос на съзнание - а случаят с пропуски е куче влачи, диря... Но въпросът има и друга страна. Може на човек от публиката да стане лошо и в театъра да няма пряк телефон откъдето да се повика бърза помощ.

МИХАИЛ ПЕТРОВ се смее, че отвън има телефон и все някой вътре в театъра има фонокарта.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ казва, че в случая с телефонната централа се е щеляло с един куршум - два заека. Функционирането на ~~тази~~ централата носи огромни разходи на театъра и с услужливостта на телефонистките недобронамерени хора са злоупотребявали.

МАРИН ЯНЕВ обръща внимание, че не на всеки е правена тази услуга, услугата е правена за единици и нека не се вписва като вина на целия театър.

ЖОРЖЕТА ЧАКЪРОВА потвърждава, че е виждала служителки на театъра, съзнателно не назовава имена, които с часове са си говорили по телефона от централата за мода.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ признава, че от такива хора без съвест се стига до драстичното решение за временното закриване на централата.

МАРИН ЯНЕВ пита дали това временно закриване няма да се превърне в слагане на кръст изобщо на централата.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ твърди, че ако се окаже грешка взетото решение за централата, тя може да се възстанови. По-тежко стоят нещата с хората, защото излизането им от театъра е истинска драма. Признава, че би искал с помощта на всички да се огледат и внимателно преизмерат нещата.

МАРИН ЯНЕВ взема отношение по въпроса със суфльорките на театъра и припомня, че преди двесте патни суфльорки не стигаха, налагаше се викането на трета. Със съкращаването на едната бройка мисли, че си увеличаваме проблемите, а не ги решаваме. Бройката може да се съкрати, но проблемът остава и проблемът е болен. Елена може сама да си е решила напускането, може да се води от разни съображения, може да разчита и на помощите, дадени на куп, това си е нейна работа. Но как театърът ще наеме на нейно място човек без бройка? Лично той е убеден, че ходът на Елена е чисто емоционален, но емоционален или не, грешка или не, дали е неудовлетворена или не, все пак трябва да се поговори може би още с нея, защото утре ще се наложи да се търси човек, такъв човек е необходим, а тепърва да се обучава... много е невралгична работата на суфльора и ще невротизира всички едно обучение, ако почнем от нулата...

ВАСИЛ СТЕФАНОВ признава, че въпросите, които си задава Марин Янев си е задавал и той. Има някакво обяснение за ^{за} мотивите на Елена - чувства се ошетена, пренатоварена е, иска увеличение на заплатата. Театърът свободни пари в момента няма. В разговора с него тя е

била невротизирана, неговите нерви също са се натегнали, при усилие да се владее, с усещането, че и неговите бушони могат да гръмнат. Наблюдавал я е. За 15 минути е изпушила трескаво 2-3 цигари в хода на разговора им. Лично я е помолил да помисли - не, ще напусна, е казала и вади молбата си с дата 28 август. Вече го е казал този факт. Това са пет дена след взето решение. Значи е имала време да го премисли. Лично той не знае какво би могъл още да направи, но би събрал сили, за да води и друг разговор.

МАРИН ЯНЕВ апелира към ръководството случаят "Елена" да се разглежда като едно нещо, а като друго - случаят - "суфлор". Моли да се запази суфлорската бройка, тя е необходима на театъра.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ обещава, че театърът ще запази бройката на Русева, която се пенсионира и тази бройка може да се трансформира като суфлорска. В театъра двама от помощник-режисьорите са бивши актьори, хора с професионално образование и могат в порядъка на вътрешна съвместимост да поемат функцията на суфлорането. В много театри обичайна практика е помощник-режисьорът да е и суфлор. По принцип с излизането на премиерата на Камерна сцена, суфлорът изчезва от представлението и там няма място за него. Разбира се, решението помощник-режисьорът да подава при необходимост текст е пожарен изход от тази ситуация. Страхува се, че само с десетпроцентните съкращения няма да ни се разминем. Длъжни сме да мислим какво още може да ни се случи. Максимално трябва да запазим хора, които да могат да вършат и тази работа. Но никой не дава гаранция за нищо.

МАРИН ЯНЕВ разбира изхода за момента от тази пожарна ситуация, но не би се съгласил на трайно решение на проблема - пом. режисьор - суфлор.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ припомня, че влиза в сила нова логика и отговорът при нея е - не ти харесва: отивай си!

МАРИН ЯНЕВ вметва, че по тази логика утре могат да поискат да си ковам декорите.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ дава пример със Сфумато, където и днес сами си коват декорите. Припомня, че Борислав Чакиров в Театъра "Зад канала" бе накарал актьори, свободни от представление да обслужват публиката на гардероба и то мастити актьори.

МИЛЕНА АТАНАСОВА се връща на темата, че натовареността на суфлора на голяма и малка сцена е много различна, както и напрежението и отговорността за изпълнителите. Би трябвало суфлорската дейност да се съвместява не само с представленията, но и с осигуряването на цален етап от репетициите и това е важно за творческия процес.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ счита, че подаването на текст би уплътнило работното време на помощник режисьора, който в по-голямата част от времето отсъства от репетициите, просто го няма и е мъгла. Изискванията на съвременния театър отдавна е всички да си знаят текста, разбира се, човешки е да се засече, човешки е и да се подаде текст. И това е дейност, която може да извършва всеки човек, който е имал контакт със сцената и в крайна сметка това е една културна дейност - да подадеш текст на чернови репетиции.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ се обажда, че прекалено разточително два часа време се посветиха на този проблем.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ задава въпроса дали има някакви резерви или съображения по проектопредложенията за съкращения в театъра, защото това е нещо, което би трябвало да се санкционира със съгласието на дирекционния съвет, въпреки че само подписът на директора ~~е~~ стои под окончателното решение.

МИХАИЛ ПЕТРОВ обобщава след кратка пауза, че вече присъстващите са казали къде имат резерви, останалото е въпрос на управленско решение. Напомня, поне си позволява да напомни, че административно може да бъде решението за служба "Пропуски". Ако ще е бизнес за наетата фирма - нека е бизнес, а ако е въздухар-нахал-

ник и си мисли, че като работи в театър е част от творческия процес - да му се обясни, че службата няма нужда от такъв вид "артистизъм".

ЖОРЖЕТА ЧАКЪРОВА се солидаризира с него и разказва как при търсене от вън по работа от "Пропуски" са казали, че я няма, а тя специално е чакала това обаждане.

МИХАИЛ ПЕТРОВ предлага да се обмисли състоянието на тази служба в административен порядък.

БАСИЛ СТЕФАНОВ признава, че от коментираните случаи най-голямо притеснение има за Ели Чапразова, защото и при най-добро желание да ѝ се помогне - вече и за телефонистка не я бива.

МИХАИЛ ПЕТРОВ предлага да се мине нататък по дневния ред, а съображенията за съкращенията до тук са казани вече. Надали има смисъл да се повтарят.

БАСИЛ СТЕФАНОВ иска да чуе отчета на Съюзния комитет за почивния сезон и свързания с това въпрос за закриването на базата на театъра в Балчик.

МИЛЕНА АТАНАСОВА започва отчета си с факта, че от завеждащия базата в Созопол има споделени много недоволства за повредени душеве, врати, скърпащи безобразно матраци, захабено бельо. Срещу диряков в Созопол има оплаквания от хора във всяка смяна.

АНДРЕЙ БАТАШОВ се вметва с репликата, че в Созопол при два големи бойлера изобщо нямаше топла вода и то във всички смени.

МИЛЕНА АТАНАСОВА информира, че общата сума, събрана от почиващите в базите на театъра на морето е 1 332 900 лева като от Созопол сумата е 721 000 лева, в Балчик без наема сумата е 272 400 лева, Ахтопол е 339 900 лева.

Созопол е творческа база на театъра, но освен творческия състав там са почивали и колеги от нетворческия състав, и пенсионери, почивала е и дъщерята на покойния ни колега Асен Миланов. С молба към синдиката се е обърнал Енчо Халачев за разрешение да ползва стая в Созопол със семейството си и синдикалното ръководство е дала съгласието си. В последствие обаче Халачев се е отказал да ползва базата поради липса на средства.

БАСИЛ СТЕФАНОВ се разсмива да не би и средства да е трябвало да му предоставим.

МИЛЕНА АТАНАСОВА акцентира, че една от големите мъки на техническите служби е, че базата в Созопол е творческа и че се чувстват дискриминирани. Но когато в Созопол има място синдикатът е предоставял възможност за почивка и на други служители на театъра. В Созопол е почивал и инспекторът на театъра Кирчо Кирилов. И защо не - щом има свободно място, то да се оползотвори.

В Балчик проблемът е дали парите от вноските на почиващите ще покрият наема, който театърът плаща за къщата. Мястото е чудесно, но сме много зависими от цената и надали е възможно приходите да покрият наема.

МИХАИЛ ПЕТРОВ се обажда, че проблемът в Балчик е, че собственикът си иска къщата.

БАСИЛ СТЕФАНОВ иска да чуе списъка по смени на почиващите в базите на театъра на морето.

МИЛЕНА АТАНАСОВА чете списъците по смени като коментира, че семейството на Петър Василев, което е почивало първа смяна в Созопол, винаги ползва обикновено тази смяна и макар че Петър Василев е пенсионер, когато има свободно място той отива. Но и дъщеря му Гумяна Василева е служител на театъра. Други служители на театъра, които са почивали в първа смяна в Созопол са Елена Йорданова и библиотекарката Динка Алтънкова. Почивала е в същата смяна и Райна Каназирева.

Кавадарков; диспечерката на театъра - Александра Маринова и Райна Каназирева с племенника си, както и Марин Янев.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ се интересува по какви тарифи е плащала Райна Каназирева като пенсионер.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ - за съжаление по 2000 лева.

МИЛЕНА АТАНАСОВА пояснява, че племенника ѝ е дете болно от епилепсия и тя се е възползвала от факта да кара две смени, защото е имало свободни места и не е имало претенденти за свободните стаи.

В трета смяна в Созопол е почивала Паулина Томова, също служител на театъра и с дъщеря си.

Проблемът, който има синдикатът е, че се записват едни хора, а отиват други. Наум Попов се записва всяка година, а после самият той не отива и се отказва, а това е проблем.

МИХАИЛ ПЕТРОВ мисли, че трябва да има начин подобни прояви да бъдат санкционирани.

МИЛЕНА АТАНАСОВА прочита списъка на почиващите в базата в Балчик, където реално и напълно натоварена е била само трета смяна, а в другите смени е имало свободни стаи.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ благодари за отчета. Поискал го е, за да ~~се~~ има представа за възможната възвращаемост. На фона на постоянното осиромашаване на театъра, при положение, че в обобщение бъдеще нещата може да се стабилизируют, но надали ще се подобрят, иска дирекционният съвет да се изправи пред реалността на фактите.

Голямата социална придобивка - почивните бази на театъра край морето се превръщат в непосилен лукс за театъра и това особено касае базата в Балчик, а в някои отношения и тази в Созопол. Мисли че има какво да се каже и желае по режима на експлоатацията на базите. В реда на нещата е театърът да се грижи и създава приемливи условия за отпочиване на членовете на състава. В същото време за наши бивши колеги, които вече са вън от театъра, като случаят с Енчо Халачев например, би трябвало театърът да поиска къде-къде по-висока сума. Няма нищо против хуманното решение и предоставяне на правото на бивши дългогодишни служители на театъра, ако съществува такава възможност, да ползват тези бази, за които също са давали социални осигуровки, но трябва да се научим първо да се грижим за себе си. Ако аз реша да направя подарък на Андрей Баташов, споделя проф. Стефанов, това е въпрос за мое решение. Но ако аз реша да направя същия този подарък и за целта бръкна в джоба на Михаил Вълков нещата би трябвало да се квалифицират по друг начин.

Сметката е важно нещо - било за декор на постановка, за почивна база, стол-ресторант или парно. Дошло е такова време всеки да си прави и знае сметката. Жестоко е и ще бъде жестоко за единици, но десет души ще бъдат защитени. Истина, която е крайно време да се усвои иначе ще прием ние горчилката за сметка на други.

Случаят с Каназирева в този смисъл е драстичен. Прескача факта, че е имало в миналото момент, когато тя лично го е проклела, е, сега си говорят все пак. Голяма е била изненадата му, когато при едни обявени хора в смяната за Созопол той се озовава на почивка в една и съща смяна с Райна Каназирева. Искане да бъде правилно разбран - нормално е, когато има свободно място, това място да се оползотвори, но все пак ръководството и на театъра и на синдиката трябва да имат поглед върху нещата, а не, те да се развиват на самотек. Споделя, че той е сам човек, сам мъж, не говори за броените си дни, които си е позволил за почивка, но не му е приятно или безразлично кой наднича в това, което си приготвя за ядене. Той не е готвил, но когато сутрин е влизал в кухнята, за да си пусне водата за чай всеки ден е сварвал едно и също: всички печки и котлони са включени с пълна сила. Не може да харчиш ток и вода безконтролно и да плащаш хиляда лева на вечер. Ами че

хиляда лева е една порция шама. За хиляда лева ние предоставяме с лека ръка и за сметка на театъра стая с баня, хладилник телевизор. Ако я караме така, ако има чалъм след пенсионирането си проф. Стефанов се шегува, че е готов да се премести в Творческата база на театъра в Созопол и да си живее за постоянно там. Така е.

АНДРЕИ БАТАШОВ се смее и го хвали, че подобно решение е разумен ход.

БАСИЛ СТЕФАНОВ обръща внимание, че тези пари излизат от нашия джоб, на всеки един.

МИЛЕНА АТАНАСОВА информира, че в Балчик само една смяна е била пълна. В Ахтопол първата смяна е била празна. Втората е заета, но е имало две свободни места. Третата - препълнена и Четвъртата - също препълнена.

Остава важният въпрос - записват се едни хора, идват други, а се плащат малки неустойки.

БАСИЛ СТЕФАНОВ обяснява защо въпреки напредналото време не е отложил разискването на този въпрос. Причината да бъде поставен този въпрос спешно на разискване е кризисната ситуация, създадена се около почивната база в Балчик. От началото на летния сезон собственикът е поискал увеличаването на наема - 50 000 на месец и е имало възможност театърът да се съгласи на този наем. Сега ситуацията е променена. Собственикът намеква, че след нова година цифрата ще иде над 600000, а вероятно тя няма да спре до там и ще върви към милион. Още преди две години къщата се нуждеше от сериозен ремонт, който театърът би могъл да извърши срещу наема или да поделити разноските си със собственика. Но собственикът категорично не е съгласен. Там рискът да се срути тавана ще расте, а ремонтът е една сериозна инвестиция, която е наменена на луксозен апартамент в София. Балчик се нуждае от спешен, сериозен ремонт и поради непрекъснато увеличавания се наем и претенции на собственика на малкия дирекционен съвет се стигна до идеята за ликвидация на базата там. Имайки предвид, че подобно решение засяга сериозни социални интереси, проф. Стефанов е убеден, че то не може да се взема в тесен кръг, предполага социален отзвук и в случая преценява, че няма право на еднолично решение. Но и няма избор като директор в създалата се ситуация да запази базата.

Споделя личните си впечатления от 10-те дни, които е прекарал в Созопол. Нощуването на един човек е 4000 долара, към курса тогава на деня е 7000 лева, а ние даваме легло за по хиляда лева и то на племенници, родственици и други, което като поведение е неправомерно. Меко казано - излишен лукс. Таксата за летуване в черноморските бази на театъра е била не добре и не докрай обмислена. Не може таксата за едно легло да е седем пъти по-ниска от пазарната цена на същото, може да е по-ниска от пазарната, но по-ниска поне два, а не седем пъти. Защото се бърка в нашия джоб. С приходите от милион и нещо не се покриват далеч разходите на театъра по поддръжката на почивните бази. Дава думата на Стефан Кашавелов, главен счетоводител.

СТЕФАН КАШАВЕЛОВ не иска да коментира това, което е чул от направения отчет. Силно впечатление му е направило, че някой отива и плаща за седем или десет дни, а смяната за почивка е четиринайсет дни. Човек си плаща колкото стои и след него няма кой да заеме и няма как да заеме освободените места. Губи театърът.

Кашавелов започва бързо да пресмята разноските за различните бази в Созопол, Балчик и Ахтопол като цитира цифрите по памет и ги калкулира наум. Успях да запиша за протокола, че за електрическата енергия в Созопол е възлязла на 252000 лева. В Балчик сумите съответно са 186000 и 218 56000. За вода в Балчик са 35000 и 42000, а в Созопол - 38000 и 56000. Кашавелов

назовава цифрите по памет, надява се да не греши. Бързо ги събира една с друга, прибавя към тях наема, заплатите на обслужващия персонал и чистачки и предлага, ако театърът е съгласен да продължаваме да се държим така.

МИХАИЛ ПЕТРОВ изразява общото мнение, че обсъждаме този проблем точно защото не иска никой това да продължава така.

БАСИЛ СТЕФАНОВ предлага за в бъдеще нещата да се обмислят прецизно и ако няма хора, желаещи да почиват 4смени почиващите да се съберат в три смени.

МАРИН ЯНЕВ предлага да се назначи експертна комисия, която да подработи статут и експлоатационни правила за почивните бази, за да бъде изгодно за всички и театърът да не губи.

БАСИЛ СТЕФАНОВ оповестява, че бъдещият управител на базата в Созопол ще има функциите на мениджър. Благодарни са изнесенния отчет. Предлага Дирекционният съвет да се обедини около решението за закриването на базата в Балчик. Да се командирова хора, които да приберат наличното имущество и да обявят, че къщата е свободна и Народният театър няма повече ангажменти към нея. Подчертава, че няма време, всеки месец се плаща и съответно се закрива и бройката на отговорното лице в Балчик.

МИХАИЛ ПЕТРОВ се съгласява с разумността на решението, колкото и неприятно да е то, но трябва да сме реалисти.

МАРИН ЯНЕВ счита, че след като Карамфила е напуснала и е престанала да се грижи за базата в Созопол от там нещата са тръгнали на зле. Споделя, че са навили един пенсионер - военен и той се е съгласил да поеме грижата за къщата в Созопол. Позволили са си да си превишат правата и да предадат молбата на военния пенсионер /името му не споменава/ да ~~се~~ се събират заедно с Киряков при приемането и предаването на имуществото.

СТЕФАН КАШАВЕЛОВ потвърждава, че на Коста Киряков трудовият договор изтича и просто няма да бъде подновен.

БАСИЛ СТЕФАНОВ пита дали да счита, че има постигнато единодушие ~~по~~ по въпроса и благодарни на Марин Янев, че са помогнали на театъра за уреждането на въпроса с военния.

Следващият въпрос е за възможностите за поддръжка на лекарския кабинет към театъра. Засега той е отворен, но не се знае докога ще функционира и при какви условия може да остане. Предлага този въпрос да бъде отложен.

Информира, че в театъра има получени оферти за наемането на кафенето и ресторанта, които многократно превишават в пъти сегашния наем. В момента от кафенето наема е нереално нисък - 8-9 хиляди лева. Сега договорът с досегашните наематели изтича, ако формално не обявим преустановяването му той може автоматично да се поднови. Днес дойде лице с нова оферта, ще разговаряме още веднъж в понеделник за условията за наемане на ресторанта. Предварителните обещания са бобмастични.

Съобщава, че съзнателно иска да се знае за тази оферта и че се очаква постъпването на още една. Ред ~~е~~ е да се обяви търг за нови договорни отношения. И след като днес достатъчно се говори за необходимостта да се живее със сметка, той не може да сложи под масата постъпилата оферта, в която предложението е 400000 срещу 400000 примерно и то по фиксинга на долара на БНБ за момента. Припомня, че многократно сме парени с привлекателни оферти, а накрая все оставаме завлечени и затова иска внимателно да се огледат нещата, а да не се хвърляме урболишката.

МИХАИЛ ПЕТРОВ предлага на Васил Стефанов, за да не бъдем пак измамени, да поиска шестмесечна предплата на наема във валута. Печените така процедирали.

БАСИЛ СТЕФАНОВ се смее, но казва, че е така.

МИХАИЛ ПЕТРОВ предлага да не се лъжем, защото друго е всеки месец да се плаща, друго е за шест месеца - топтан.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ е впечатлен как бързо Кашавелов може да смята и

е завидял на паметта му за цифри. В същото време силно е впечатлен, че наемът за кафенето възлиза само на 9000 лева, това е смешно и се е замислил каква ли е печалбата на Роси само от кафетата, които прием срещу смешния наем от 9000 лева.

Доколкото разбира едната оферта за ресторанта идва от Сокол Андонов, същият човек, който е искал да купи бунгалата на театъра в Ахтопол и чието предложение си е било жив рекет. Константин Илиев деликатно признава, че този човек му е леко несимпатичен. Предлага да се обяви търга за ресторанта и кафенето, да се назначи една по-широка комисия, която да оглежда внимателно нещата и наистина да се държим като по-печени, както вече се каза, след като живеем в капиталистически условия. Трябва да се мисли и за това дали в театъра ще можем евтино на крак да хапнем.

По точка разни иска да сподели някои неща, още повече, че този съвет е създаден за връзка между директора и актьорския състав. Маргарит Минков не е с подновен договор, защото договорът му е бил срочен и причината е написването на съвременна пиеса. Договор за написването на българска пиеса, сключване на контрактация - театърът нямаше възможност да уреди. Минков бе повикан, разговоряно бе с него и беше назначен, за да напише пиесата. Договорът изтече и човекът беше освободен. Преди известно време на улицата ме спира една личност и ми казва - какво правите вие в Народния театър, чувам бомбастични работи. Защо сте уволнили маргарит Минков и как ти като главен драматург си допуснал това. С изненада установих, че слуховете за това, че е съкратен от театъра, си пуска самият Маргарит Минков и то такива, че едва ли не е репресиран като драматург. Искам да се изясни тук случая да се прекратят поне в театъра неверните измислици.

БАСИЛ СТЕФАНОВ се радва, че на заседанието на дирекционния съвет присъстват Марин Янев и Антония Каракостова, които са в близки, приятелски връзки с Маргарит Минков.

Не помня как се стигна до идеята да бъде поканен в театъра Бях мислил да го повикам и да разговоряме. Един ден Антония дойде и ми каза, че той има готов замисъл за камерна пиеса за трима души, че е в бедствено материално положение след уволнението му и не може ли театърът да му даде по някакъв начин пари, за да може да завърши пиесата си, не може ли дори временно да бъде назначен. Повиках Маргарит Минков, разговоряхме за бъдещата му пиеса за трима мъже и се уговорихме, вместо откупка на пиесата, да бъде назначен в театъра на работа като последната му заплата с индексациите стигна 140 000 лева. Получава заплата близо пет месеца и по груба сметка коства на театъра 400-500000 лева. След като изтече срока на договора с него той беше преустановен с уведомително писмо. Разбрах след това, че Маргарит се е надявал на евентуалното му продължаване, но в литературното бюро място за трети човек няма. Не му стана приятно. В един щастлив ден, подстриган и елегантен Маргарит дойде при мен и в присъствието на френския режисьор Клод Бонен ми връчи пиесата си. Останах изненадан, когато вместо камерна пиеса за трима мъже, получих монодрама, за която не бяхме се уговорили. Лично аз се почувствах измамен. Впоследствие разбрах, че той сам разпространява слуховете, че е уволнен и съкратен от Народния театър. Маргарит е в правото си да говори каквото си ще. Това е разказ за поставянето на него, а не мен. Приятели сме били, но сега така стоят нещата. Пиесата не ни върши работа, ние сме се минали. Платих си глупостта, че се доверих на собствената си лоялност.

БАСИЛ СТЕФАНОВ

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ разграничава въпроса за творческия неуспех от случая за изтеклия договор. Човек иска да направи нещата, мисли че ще може, не успява. Това се случва. Казва го не за да оправдава няко-

го, а че това е разбираемото и няма общо с условията за няколко месеца договор за работа.

БАСИЛ СТЕФАНОВ обяснява, че с Маргарит Минков споразумението е имало характер на бартер. Договор срещу пиеса. Никой не е застрахован от творчески неуспех, но ако си автор и виждаш, че нещата не вървят, защо да не дойдеш и да кажеш - писах, не става. Професор Стефанов заявява, че подобна позиция би могъл да разбере. Това е честното. Това, което мислех, не стана, имам друга, виж дали става. Искал си ботуши, поръчал си ги, той ти дава галещи, никак не е приятно, но поне е коректно. Необяснимо е обаче защо трябва да разпространяваш слухове за уволнение, за съкращение и така нататък. Обръща се към Антония Каракостова с разрешението да предаде на Маргарит Минков казаното на Дирекционния съвет, стига то да е близо до протокола.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА поема ангажмента да се срещне с Маргарит Минков и да му предаде разговора, станал на Дирекционния съвет. Пиесата с камерен характер за трима мъже авторът продължава да работи. В хода на творческия процес по-бързо се е родила монодрамата, в която героят е четвъртият, отсъстващ от срещата на тримата в камерната пиеса. Когато произведението бъде готово, мисли че няма причини да не го вземе от автора и да не го донесе в театъра. Замисълът на камерната пиеса е бил обещаващ.

БАСИЛ СТЕФАНОВ признава, че харесва драматургията на Маргарит Минков. Когато му е подал ръка с назначаването за няколко месеца в театъра той е бил в тежко положение, на прага на глада. Мислил е, че финансовата подкрепа ще позволи на един български автор да си довърши работата.

Ако Маргарит Минков беше дошъл с едно просто признание, че е имал творчески проблеми, никой нямаше да има никакви претенции. Професор Стефанов не съжалява, че подадохме ръка, не успяхме да получим това, което очаквахме, а отгоре на това сме охулени.

Решенията, които се взеха днес са неприятни и тежки. Лично той продължава да изпитва раздвоение за един единствен човек - за Чапразова. Не знае дали тя като болен човек не е под закрилата на закона.

МИХАИЛ ВЪЛКОВ заявява, че никъде в досието ѝ и в медицинския ѝ картон няма ред за това, че е боледувала или че е регистрирана като инвалид.

БАСИЛ СТЕФАНОВ има информация от Мария Табакова, че Ели Чапразова не може да се счита за социално слаба, защото при реституцията е получила доста солидни имоти в Пловдив по майчина линия.

МИХАИЛ ПЕТРОВ казва "И слава богу, щом има, няма защо да я мислим ние".

БАСИЛ СТЕФАНОВ благодари на членовете на Дирекционния съвет, съзнава, че ги е натоварил повече от друг път. Сезонът, който предстои е труден, специално за него се очертава като един от най-трудните. Поне така се очертава. Дано този вид трудности да се компенсират от сполуки. Все пак някаква компенсация би трябвало да има.
Амин!

Протокола води

А. Каракостова
/Антония Каракостова/